

1/2018

SBOROVÝ ČASOPIS

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Hošťálkově

Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde, byl vzkříšen, jak řekl.“ Mt 28,5-6a

Úvodník

Milí bratři, milé setry a milí přátelé, téma tohoto vydání sborového časopisu jsme chtěli věnovat velikonoční zvěsti o ukřižovaném a zmrtvých vstalém Ježíši Kristu. Co pro nás znamená „Golgotská oběť“, jestli vůbec ještě něco znamená v dnešním více a více globalizované společnosti.

Vstupujeme do dalšího osmičkového roku. Bude to rok výročí. Naše církve si bude připomínat 100 let od sloučení dvou protestantských církví u nás v jednu a zároveň si budeme připomínat 100 let od vzniku samostatného státu Československa. Nechceme dělat žebříček důležitosti, ale bude nanejvýš dobré a poučné, sledovat různé akce, které nám tyto významné události budou připomínat.

Přeji Vám všem pokojný postní čas a požehnané svátky vzkříšení.

Snad Vám k dobré náladě a zamýšlení přispěje náš časopis. Ať se vám čtení líbí a je k užitku.

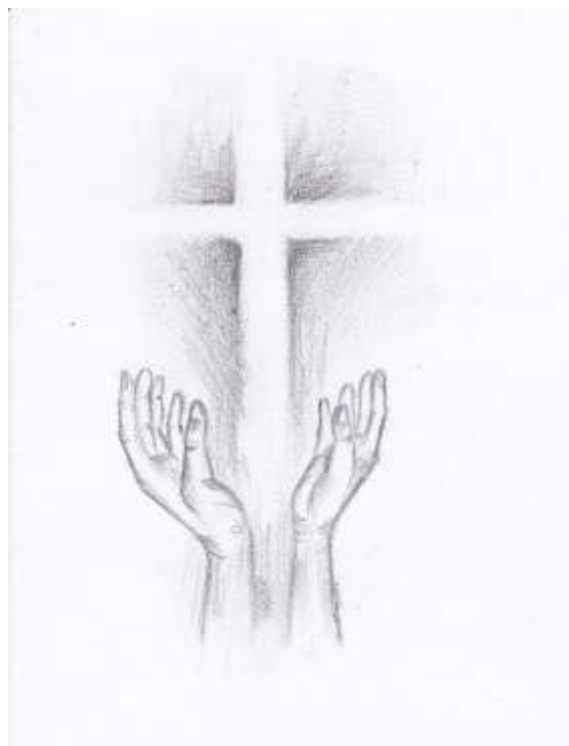
Za redakci Lubomír Bureš

Na titulní straně: „Kříž“

výtvarné ztvárnění golgotské oběti dětmi 2.sk. NS

Modlitba

Smiluj se nad námi, Pane, Bože veškerenstva, shlédni na nás a naplň všechny pronárody bázní před tebou. Pozdvihni svou ruku proti cizím pronárodům, ať spatří tvoji moc.

Jako jsi na nás před jejich očima ukázal svou svatost, tak před námi na nich ukaž svou velikost, aby tě poznali, tak jako jsme poznali my, že není jiného Boha kromě tebe, Hospodine...

Vyslyš, Hospodine, modlitbu těch, kdo tebe prosí, podle požehnání, které uděloval Áron tvému lidu, ať poznají všichni na celé zemi, že ty jsi Hospodin, věčný Bůh.

Sírachovec 36, 1-4; 16-17

Proč Golgota?

*„Bůh tak miloval svět, že dal svého jednoroz-
zeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul,
ale měl život věčný.“*

ev.Jana 3, 16

Různí lidé mají své různé pohledy na to, proč Pán Ježíš zemřel na golgotském kříži. Jedni myslí, že celá golgotská událost byla nešťastnou náhodou, která přivedla tohoto moderního reformátora na toto místo popravu. Myslí, že lidé nerozuměli jeho snahám. Tím, že zavrhlí Kristovo učení, zavrhlí i jeho nositele. Obvinili ho z rebelie a dali ukřižovat. Jiní zase myslí, že golgotská událost byla velká tragédie, která se neměla stát.

Ten však, kdo čte Bibli pokorně a pozorně, ten ví, že smrt Pána Ježíše Krista na kříži nebyla nehoda ani náhoda. Byl to Boží plán. Pán Ježíš se přece narodil proto, aby později zemřel jako Boží Beránek - oběť za hříchy tohoto světa. Jeho smrt byla vědomá a dobrovolná - jak poznáváme z jeho slov: *„Proto mě Otec miluje, že já dávám svůj život a zase ho přijmu nazpět. Nikdo mi ho nemůže vzít, ale já ho dávám sám od sebe. Mám moc ho dát a mám moc ho zase přijmout. Takový příkaz jsem dostal od svého Otce.“*

Celá ta bolestná událost, která se odehrála na Golgotě začala už v Getsemanské zahradě, kam Pán Ježíš přišel se svými učedníky po „Poslední večeři“, aby se zde modlil. V této

modlitbě prosil nebeského Otce, aby od něj odňal hořký kalich - utrpení a mučednickou smrt na krutém kříži. Z Getsemanské zahrady byl odveden k nejvyššímu knězi Kaifášovi, kde jej Petr třikrát zapřel. Druhý den byl doveden k Pilátovi. Byl odsouzen a ukřižován mezi dvěma lotry na kopci za městem, který se jmenoval Golgota.

Ale: Proč Golgota? Proč Pán Ježíš podstoupil tuto hanebnou a hroznou smrt na kříži? Odpovědí je: On zemřel, abychom my mohli žít. Postavil se na naše místo. Stal se naším obětím Beránkem. U proroka Izaiáše čteme, že skrze Služebníka, pod kterým novozákonní církev rozpoznala Ježíše Krista, skrze jeho oběť, jsme mohli dosáhnout odpuštění, „jeho jizvami můžeme být uzdraveni“. Trojí důležité nám zaznívá z velikonoční zvěsti:

1. Kristova smrt byla dobrovolná. Pamatujme na to, že Pán Ježíš položil svůj život dobrovolně a vědomě. *„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život.“* (J 15,13). Na Golgotu šel Pán Ježíš dobrovolně a vědomě „jako beránek k oběti neotevřel svá ústa“.

2. Oběť svého života přinesl Pán Ježíš za jiné. On nezemřel za svůj hřích, ani za nějaký zločin. Zemřel za hřích tohoto světa. Byly na něj vlože-

ny hříchy nás všech, a skrze jeho obět' života se nám dostalo spasení. Jeden muž prý měl sen, ve kterém viděl, jak voják nemilosrdně bičuje Pána Ježíše, když klesal pod křížem. Když se rozhodl za vojákem jít a domluvit mu, velmi se zděsil, protože v krutém vojákovu rozpoznal sám sebe.

3. Kristova smrt je postačitelná. Bůh přijal obět' jeho života za postačitelné výkupné. Když pochovávali amerického presidenta Abrahama Lincolna, po cestě ke hřbitovu stál velký zástup plačících lidí. Mezi nimi byla jedna černoška, která měla na ruce malého syna. Když vezli rakev kolem ní, tato matka řekla svému synovi: „Jimmy, podívej se pozorně na tuto rakev. Tento muž zemřel proto, abys ty mohl žít svobodně“. *„Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl život věčný.“*

Petr Maláč

Netradiční pašije

K Velikonocům patří pašije, příběh o ukřižování a smrti našeho Pána, Ježíše Krista. My je čteme, někde jinde se pašijový příběh hraje, aby byl co nejbližší realitě. Při jedné takové hře herec, který představoval Krista, nesl po cestě do kopce kříž. Ale mezi diváky se připlétl nějaký turista, který měl spoustu připomínek k jeho hereckému výkonu, pokřikoval na něho a nešetřil posměšky. Nakonec to bylo na herce příliš. Hodil kříž na zem, přiskočil k výtržníkovi a dal mu ránu pěstí.

Po skončení hry si ho samozřejmě režisér vzal stranou a říká mu: „Podívej, chápu, že ses rozčilil, ale uvědom si, že takhle jednat nemůžeš. Musíš se chovat profesionálně a ovládnout se. Kromě toho si uvědom, že hraješ postavu Ježíše, a Ježíš by takto nejednal. Příště už se to nesmí opakovat.“ Herec si uvědomoval, že jeho chování nebylo správné, uznal svoji chybu a slíbil, že příště si dá větší pozor.

Ale další den byl výtržník mezi diváky zase. A situace se opakovala, opět na Ježíše pokřikoval a nešetřil posměšky. Herec se sice snažil ovládnout, ale nakonec opět kříž skončil na zemi a posměváček dostal jednu do zubů.

Tentokrát byl režisér nekompromisní. „Nezvládl jsi to, končíš! Není možné se takto chovat, když hraješ roli Ježíše! Zničil jsi celou hru.“ Ale herec se upřímně kál: „Prosím, dej mi ještě jednu šanci. Je to taková krásná role. Uvidíš, že už nebude sebemenší problém, slibuji.“ Režisér sice moc chuti neměl, ale neměl náhradu a tak se nechal přemluvit.

Další den se koná poslední představení. Ježíš nese svůj kříž po cestě na Golgotu.

A výtržník je tam zase a situace se opakuje. Ale herec se ovládá. Zatíná pěsti. Skřípá zuby. Drží se, aby nevybuchl. A nakonec se mu to podaří, ovládne se a pokračuje v cestě. Ale když mívá výtržníka, podívá se na něho a říká: „Počkej po vzkříšení, pak si to s tebou vyřídím!“

Někdy se i my ocitáme v pozici toho herce. Vyznáváme, že jsme křes-

t'ané, ale naše chování tomu neodpovídá. Pokoušíme se nést svoje kříže a následovat Ježíše, ale pokud nám někdo zkrříží cestu, ztrácíme rychle svůj klid a chováme se podobně, jako ostatní lidé. Náš křesťanský nátěr odprýskne a ukáže se, že pod ním to není tak krásné, jak se zdálo.

Ale Bible nás vede k tomu, abychom byli lidmi, kteří nemají jenom hezký nátěr. Sami se sebou ale neuděláme nic. Je to Ježíš, který proměňuje život těch, kteří se s ním setkají.

Jedna malá holčička nosila na krku zlatý řetízek s křížkem. Jednou ji potkal nějaký člověk, který si toho křížku všiml a oslovil ji: "Holčičko, víš, že kříž, na kterém zemřel Ježíš, nebyl tak krásný jako ten, který nosíš? Byla to ošklivá dřevěná věc." Ale ona se nedala a odpověděla: "Ano, vím. Ale v nedělní škole jsme si říkali, že čehokoliv se Ježíš dotkne, to se promění."

Vystihla to moc hezky. Tak to prožili Ježíšovi následovníci kdysi, vzpomeňme na Zachea, Petra nebo Saula. A tak to můžeme prožít i my dnes.

Zdeněk Žamboch

Slovo Synodní rady ČCE pro postní období

Sestry a bratři v Kristu,

postní čas roku 2018 uvádí podle Hesel Jednoty bratrské Hospodinovo slovo určené jeho lidu, tedy i nám: **Přikázal jsem jim jedině toto: „Poslouchejte mě a budu vám Bohem a vy budete mým lidem, chod'te po všech cestách, jak jsem vám přikázal, a povede se vám dobře.“** Jr 7,23

A slovo Ježíšovo: **„Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“** J 8,31-32

Od Boha padá do našich rozvířených myslí a neklidných srdcí uklidnění. Jako výzva – a jako naděje. Poslouchejte mě – a budu vám Bohem. Chod'te po mých cestách – a povede se vám dobře. Zůstaňte v mém slovu – a poznáte pravdu. Ona vás učiní svobodnými.

Užijme postní čas ke ztišení. Ptejme se sami sebe, jak Bohu nasloucháme, jak mu věříme. Objevujme stále nově, že se smíme modlit, trpělivě naslouchat, že být pokorný a tichý neznamená být odstrčený nebo slabý. Učme se, že je možné žít střídmě, a přitom v plnosti, aniž bychom si stěžovali na nedostatek či na své okolí.

Dívejme se kupředu ke Kristovu vzkříšení. Spatříme v dáli světlo naděje. A takto posílení pak nalezneme sílu ohlédnout se zpět. I na těch sto let, které byly naší církvi dány. Litujme toho, co dobré nebylo, to když jsme Boha neslyšeli a nevěřili mu. Čiňme pokání a prosme jej za odpuštění. A těšme se z toho, co bylo dobré. Kdy jsme Boží věrnost poznávali. Bud'me vděční.

Požehnaný a klidný předvelikonoční čas přejí

Daniel Ženatý
synodní senior

Vladimír Zikmund
synodní kurátor

Pavel Pokorný
první náměstek synodního seniora

Jiří Schneider
první náměstek synodního kurátora

Ondřej Titěra
druhý náměstek synodního seniora

Eva Zadražilová
druhá náměstkyně synodního kurátora

Jeruzalémské zastavení

V knize Genesis se píše, jak Abraham vyšel nahoru Mórija, aby tam Hospodinu obětoval svého syna, Izáka. To je v bibli první zmínka o Jeruzalému. Hlavním městem se Jeruzalém stává v době kralování Davida a staví si tu svůj velkolepý palác. Král Šalomoun město rozšiřuje a na nejvyšším místě postavil chrám, který se stává hlavním místem židovské bohoslužby. Roku 587/6 př.n.l. je chrám zničen králem Nebúkanesarem a izraelský lid odvečen do babylónského zajetí (2.Kr. 24-25). Po návratu z babylónského zajetí kolem roku 520-515 př.n.l. je chrám znovu postaven. Z tohoto chrámu také Ježíš vyhání kupce a penězoměnce a uzdravuje slepé a chromé (Mt.21,13-14). Zkáza Jeruzaléma, kterou Ježíš předpověděl (Mt24,1-2) přišla roku 70 n.l. V 7. století přichází do Jeruzaléma islám a na místě židovského chrámu vzniká mešita Skalního dómu, která tam stojí dodnes.

Na východní části Jeruzaléma hned za hradbami se nachází vrch Golgota.

Křížová cesta – Via Dolorosa, tak jak ji známe dnes, vznikla někdy v 11. století. Má kopírovat cestu Ježíše Krista na Golgotu po odsouzení Pontským Pilátem. Na Křížové cestě je čtrnáct zastavení, na každém z nich se odehrává nějaká událost např. u třetího zastavení Ježíš poprvé klesl pod tíhou kříže. Poslední čtyři zastavení se odehrávají v Bazilice Božího hrobu. Bazilika byla postavena v 11. století na místě, o kterém se předpokládalo, že stávalo popraviště.

Bazilika zastřešuje místo Ježíšova ukřižování a také zároveň místo samotného hrobu, do kterého byl Ježíš uložen. Toto místo je přístupné všem bez rozdílu náboženského vyznání.

O kus dál nikoli vně, ale uvnitř východní strany Jeruzaléma se nachází Zahradní hrob, který protestantské církve pokládají za pravé místo ukřižování a hrobu Ježíše Krista. V krásně upravené zahradě se nachází obrovská skála s malým vchodem do hrobky. Z jednoho směru pohledu skála připomíná lebku, což v překladu znamená golgota.

Lubomír Bureš

Golgota – a co dál?

Jsme před Velikonocemi a víme, že je to největší a nejdůležitější křesťanský svátek. Velikonoce mají skutečně největší a nejpodstatnější význam pro křesťanskou církev, ale i pro celý svět. Mají v sobě obsaženu oběť Ježíše Krista na kříži na Velký pátek, jeho pohřeb a jeho zmrtvýchvstání v Neděli vzkříšení. Leč zdá se mi, že jsme Velikonoce přece jen hodně omezili a zúžili na Velký pátek, na Kristovo utrpení a smrt na kříži. Bezpochyby to byla událost podstatná a rozhodující; ale nezapadl nám v našem vyznání Den vzkříšení někam do pozadí? Objevuje se to také v písních, které zpíváme - „radost mi vrátila Golgota“, „tu pod křížem prebývam rád“, „díky za tvůj kříž, jenž nás vykoupil“ a další. Událost Golgoty nám však nesmí zastínit Kristovo vzkříšení. V kostelech západní církve, jak římské, tak protestantské dominuje kříž – v římské církvi s Ukřižovaným, v protestantské církvi prázdný. Ve východní církvi je to Kristus Pantokrator, Kristus vládce, Kristus na trůnu.

V našem sboru v dřívějších dobách ženy na Velký pátek přicházely na bohoslužby s černými šátky na hlavách, avšak na Velikonoční neděli měly šátky bílé. To dobře vyjadřovalo obojí – oběť Pána Ježíše na kříži, tedy smutnou událost a jeho zmrtvýchvstání v Neděli vzkříšení, tedy událost radostnou. Ale i dnes jsou bohoslužby na Velký pátek víc navštěvovány než o Velikonoční neděli. Všichni víte, že také v našem kostele máme kříž; je to však jiný kříž.

Uvažoval a psal o tom bratr farář Heryán ve své úvaze na náš nově opravený kostel v roce 1973, ze které je následující výtah:

Připravil jsem pro tvé oči kříž...
Ale tohle je ŘECKÝ KŘÍŽ.
Má čtyři stejně dlouhá ramena,
nestojí na zemi,
je znamením Božího Syna na nebi (Mat. 24,30).
Ramena ukazují do všech stran světa,
celá země je jeho rameny uchopena a obepjata.
Čtyři úhly kolem stejného vrcholu
uzavírají řecký kříž ve tvaru GAMADION.
Nevykreslují kříž – jen jeho ohraničení.
Je to skrytý kříž.
Zde v tomto světě spatříš jen obrysy
kříže vítězného Krista Pána.
I ten tvůj kříž je jen konturou jeho kříže,
ale smí jí být – Haleluja!

Myslím si, že v této úvaze je velmi dobře vyjádřeno spojení Velkého pátku a Dne vzkříšení. Kříž, který je výrazem oběti Pána Ježíše Krista za nás, za mne, za tebe, jeho vítězství ve vzkříšení i jeho přítomnost – zřetelná i neviditelná v tomto světě, v našich životech. Nikdy nezapomeňme na Kristovu oběť na kříži, na Golgotu a nikdy nezapomeňme na jeho vzkříšení, na prázdný hrob. Tak si vždycky připomínejme: „Radost mi vrátila Golgota“ a „Kristus vstal z mrtvých; dozajista vstal. Haleluja!“

Milan Michalík

Je možné věřit tomu, co se o Velikonočních stalo?

Když přemýšlím nad obsahem velikonočních svátků, věřím, že pro mnoho lidí může být velice obtížné je pochopit. O Vánocích se radujeme z narození dítěte. Tomu rozumíme, protože tak to sami prožíváme. Když se nám nebo někomu z naší rodiny narodí dítě, okamžitě bereme do ruky telefon, abychom se o tuto zprávu podělili s dalšími členy rodiny nebo přáteli. Ale Velikonoce? Ježíš umírá. Tak jako má svůj život začátek, tak má i svůj konec. To ještě pochopit dokážeme, je to opět i naše osobní zkušenost, když odešel někdo blízký. Ale potom přichází nedělní ráno, kdy slavíme Ježíšovo zmrtvýchvstání. S tím se už náš rozum vyrovnat nedokáže. Tady přichází na řadu víra. A ta nám někdy chybí.

Ale Bůh není naší vírou nebo nevěrou nijak omezen. Na cestě do Damašku zastavil Saula, který byl pevně přesvědčený o tom, že když jde zatýkat, věznit a zabíjet křesťany, plní Boží vůli. A podobně se setkává s lidmi i dnes.

Četl jsem příběh o takovém, „damašském silničním zážitku“ z dnešní doby, o zkušenosti, která je také jen těžko uvěřitelná. Napsal ho Fred Markert, mezinárodní ředitel organizace YWAM (YouthWith A Christ – Mládež pro Krista), která se zaměřuje na šíření evangelia mezi národy, které jsou převážně muslimské, kam není pro křesťany snadné se dostat.

Žije v Afganistánu, kde se setkal s muslimskou ženou, univerzitní profesorkou, která navštěvovala hodiny angličtiny, kde vyučovali dobrovolníci YWAM. Vyprávěla: „Šla jsem spát a najednou můj pokoj naplnilo světlo. U mé postele stál Ježíš a já jsem věděla, že přišel, aby mě zabil!“

Den předtím, když učitel začal odpovídat na otázky studentů a mluvil o Ježíši, vyběhla ven ze třídy. Zabouchla dveře třídy a začala proklínat učitele. Řekla: „Proklínala jsem ho celou cestu domů. Přišla jsem domů, lehla jsem si do postele a modlila jsem se: Alláhu, zabij ty lidi! To nejsou učitelé angličtiny, ale misiónáři, a já je v mojí zemi nechci! Zabij je!“ A tehdy uviděla Ježíše stojícího u její postele. „Věděla jsem, že mě přišel zabít, protože já jsem žádala Alláha, aby zabil jeho služebníky. Spadla jsem z postele, třásla jsem se a plazila se po kolenou k Jeho nohám. Čekala jsem, že mě zabije. Ale když jsem se u jeho nohou třásla, zalilo mě teplo. Cítila jsem jako bych se koupala v lásce, v lásce a dobro-

tě. Podívala jsem se nahoru, Ježíš byl tak nádherný. Nemohla jsem dělat nic jiného než mu dát svoje srdce.“

Dnes je tato univerzitní profesorka křesťankou, která mluví se svými studenty o tom, že Ježíš je skutečný a že je její Spasitel a Pán. (PrayMagazine, září-říjen, 2002, str. 17)

Jsou takové příběhy jen stěží uvěřitelné? Možná ano. Ale v Bibli najdeme podobných případů celou řadu. A pokaždé, když se Bůh projevil nadpřirozeným způsobem, to bylo proto, aby se šířilo Jeho království na zemi.

Vzpomeňme, jak se anděl zjevil Kornéliovi a řekl mu, aby poslal pro Šimona zvaného Petr, který mu bude zvěstovat slova života. Nebo na to, jak se anděl zjevil Filipovi a řekl mu, aby se vydal na cestu z Jeruzaléma do Gázy, kde se setká s etiopským dvořanem. A co to Pavlovo vidění, kdy se mu zjevil muž a prosil ho, aby se přeplavil do Makedonie a pomohl jim?

Může být mnoho věcí, kterým nerozumíme, ale Bůh udělal to, co bylo nepředstavitelné, když šel a zemřel za hříchy jiných. Za naše hříchy. Udělal pro nás to, co my bychom sami pro sebe udělat nemohli. A i když Velikonoce začínají smutně, smrtí na kříži, končí radostí, kterou církev až do dnešních dnů vyjadřuje radostným zvoláním: Kristus vstal! Dozajista vstal!

Zdeněk Žamboch

Milí bratři, milé sestry,

děkujeme vám všem, kdo podporujete činnost sboru nejen svou přítomností, ale také finančními dary, které jsou nezbytné pro fungování života sboru.

Setkáváme se s tím, že někteří členové našeho sboru neví, co je to salár a k čemu je určen.

Salár je pravidelný roční dar, který sbor očekává od každého svého člena s vlastním příjmem v doporučené výši 5% jeho celkových čistých příjmů. Jedná se o dobrovolnou obětavost, která je projevem živé víry a vztahu ke sboru a církvi.

Salár a další finanční dary jsou součástí sborových příjmů, ze kterých se platí náklady na otop, vodu, elektřinu, plyn, kancelářské potřeby, cestovné, telefon, poštovné, vzdělávání pracovníků s dětmi, dorostem a mládeží, různé opravy atd. V současné době máme před sebou rekonstrukci druhé poloviny sborového domu, opravu plotu kolem farské zahrady, opravu oken na kostele. **Zároveň každoročně odvádíme za každého člena sboru finanční částky na seniorát a na ústředí církve.**

Jak jsme již dříve informovali, členem sboru se stává každý, kdo byl

pokřtěn nebo přestoupil z jiné církve. Člen ztrácí členství v naší církvi ústním nebo písemným prohlášením o vystoupení z ČCE podaným staršovstvu sboru.

Salár lze platit přímo sestře pokladní nebo ho zaslat na sborový účet. Při platbě na sborový účet (**číslo účtu: 112 734 180/0300**) je nutno uvést ve zprávě pro příjemce své jméno a příjmení a jako variabilní symbol číslo domu.

Nově se zavádí identifikace účelových finančních darů - tzv. specifický symbol.

Dar pro mládež uvádějte **SS 100**.
Pro dar na rekonstrukci fary **SS 300**.

V Bibli v 2. Korintským 9:7 čteme: „Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechtí ani z donucení; vždyť ‚radostného dárce miluje Bůh‘.“ Předem děkujeme za vaše dary.

Jana Flachisová, kurátorka sboru

Staršovstvo sboru ČCE v Hošťálkové
svolává na neděli 18. března 2018

SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

Shromáždění bude zahájeno při pravidelných bohoslužbách a v jeho rámci proběhne i **volba faráře sboru**. Volba bude provedena tajně, prostřednictvím kandidátního lístku a to **od 10,30 do 14,30 hodin**.

Informace k volbě faráře v Hošťálkové dne 18. března 2018

Milí bratři a sestry,

našemu bratru faráři Petru Maláčovi končí funkční období v našem sboru dne 31. 8. 2018. Ten se v loňském roce vyjádřil, že by i po skončení funkčního období rád v práci ve sboru pokračoval, a to do 31.8.2020. Proto současně se sborovým shromážděním, které staršovstvo svolává **na neděli 18. března 2018, proběhne volba br. faráře Petra Maláče na další dva roky**.

Volba bude provedena pomocí kandidátního lístku a proběhne v presbyterně sborového domu od 10,30 do 14,30 hodin. Po příchodu do volební místnosti se přihlásíte u volební komise. Poté obdržíte kandidátní lístek, který skrytě u některého z připravených stolů upravíte zakroužkováním jedné ze dvou možností. Buďto zvolíte možnost ANO, která znamená pokračování práce br. faráře Petra Maláče v našem sboru, nebo zvolíte NE, pokud si toto nepřejete. Vhozením upraveného kandidátního lístku do urny vaše volba končí.

Volby se mohou zúčastnit pouze členové sboru, kteří jsou zapsáni podle řádů naší církve do seznamu členů s hlasovacím právem. Tento seznam je vyvěšen ve sborovém domě a ve vlastním zájmu se přesvědčte, zda v něm jste uvedeni, případně můžete žádat staršovstvo o doplnění. Volit je možno pouze osobně. Pro seniory, či jinak imobilní členy sboru je připravena možnost volit do přenosné urny, se kterou je navštíví některý člen volební komise. Prosíme, abyste zájem o tuto formu volby oznámili sestře kurátorce nebo bratru místokurátorovi. Výsledek volby bude oznámen následující neděli při bohoslužbách.

Jana Falchsová, kurátorka sboru

Velikonoční a následný sborový program 2018

KONCERT pořádaný ZUŠ Morava – 9. března

ve sborovém domě v 16 hodin

PÁRTY PRO DĚTI – 10. března

ve sborovém domě ve 14 hodin

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ - 18. března

NEDĚLE KVĚTNÁ - 25. března

bohoslužby - ve sborovém domě v 10 hodin

POSTNÍ VEČERY - 26. – 29. března

večerní shromáždění - ve sborovém domě vždy v 19 hodin

pondělí - br. Pavel Kovář

úterý - br. Jan Uhlíř

středa - br. Milan Michalík

čtvrtek - br. Luboš Čevela

VELKÝ PÁTEK - 30. března

bohoslužby s pašijním čtením prokládané písněmi a se sv. Večeří Páně - ve sborovém domě v 10 hodin

NEDĚLE VELIKONOČNÍ - 1. dubna

bohoslužby se sv. Večeří Páně - ve sborovém domě v 10 hodin

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ - 2. dubna

bohoslužby - ve sborovém domě v 10 hodin

NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ - 10. května

bohoslužby - ve sborovém domě v 19 hodin

VÍKENDOVKA DOROSTU – 20. – 22. dubna

SOBOTNÍ SETKÁNÍ – 12. května

zdobení muffinů – ve sborovém domě ve 14 hodin

NEDĚLE - 13. května

rodinná neděle - Den matek - ve sborovém domě v 10 hodin

odpolední shromáždění pro seniory - ve sborovém domě ve 14 hodin

ÚKLID KOSTELA – 19. května

NEDĚLE SVATODUŠNÍ - 20. května

bohoslužby se sv. Večeří Páně - v kostele v 10 hodin

bohoslužby v Rajnochovicích – ve 14 hodin

PONDĚLÍ SVATODUŠNÍ – 21. května

bohoslužby - ve sborovém domě v 10 hodin

NOC KOSTELŮ – pátek 25. května

kostel – od 18 hodin

NEDĚLE - 3. června

bohoslužby - ve sborovém domě v 10 hodin

výlet nedělní školy

NEDĚLE – 24. června

rodinná neděle – v kostele v 10 hodin

PŘÍFARSKÝ TÁBOR – 16. – 21. července

ve sborovém domě

POBYTOVÝ TÁBOR – 8. – 12. srpna

chata u Žambochů

Ke všem těmto shromážděním Vás všechny srdečně zveme .

Důležité kontakty:

Farář sboru: petr.malac@seznam.cz ; 739 244 679

Kurátorka sboru: janaflachsova@email.cz ; 739 091 325

Webové stránky sboru: <http://www.ccehostalkova.cz>

TÝDENNÍ PROGRAM SBORU

PONDĚLÍ

12,45 hodin – náboženství ve škole (1. – 4. třída)

13,35 hodin – náboženství ve škole (od 5. třídy)

ÚTERÝ

19,00 hodin – biblická hodina na faře

STŘEDA

16,00 hodin – biblická hodina v DPS

ČTVRTEK

17,00 hodin – cvičení dětského pěveckého sboru „Notička“

18,00 hodin – cvičení sborového zpěvu

PÁTEK

16,30 hodin – dorost

19,00 hodin – mládež

NEDĚLE

10,00 hodin – nedělní bohoslužby

10,00 hodin – nedělní škola

19,00 hodin – modlitební hodina

Pastorační návštěvy podle dohody s br. farářem Petrem Maláčem

Sborový časopis vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Hošťálkově.
Vychází 4 x do roka. Neprodejné.

Příští číslo vyjde v červnu 2018 a bude mít volné téma.

Kontakt: lubomirbures@centrum.cz; tel.: 775 220 564
